

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/KANTON SREDIŠNJA BOSNA

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 49 0 I 051385 21 GŽ 2

Novi Travnik, 17.11.2021. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudija: Davor Kelava, kao predsjednik vijeća, Alma Islamović i Njaz Krnjić, kao članovi vijeća, u izvršnom postupku protiv izvršenika A.Č., zv. „G.“, sin S. iz H. –...radi prinudne naplate paušala u iznosu od 100,00 KM, odlučujući po žalbi izvršenika izjavljenoj protiv rješenja Općinskog suda u Kiseljaku broj 49 0 I 051385 21 I 2 od 21.06.2021. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 17.11.2021. godine, donio je slijedeće:

RJEŠENJE

Žalba izvršenika se odbija i potvrđuje rješenje Općinskog suda u Kiseljaku broj 49 0 I 051385 21 I 2 od 21.06.2021. godine.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem prvostepenog suda, broj gornji, od 21.06.2021. godine odbijen je prigovor izvršenika na rješenje o promjeni predmeta izvršenja broj 49 0 I 051385 21 I 2 od 16.04.2021. godine kao neutemeljen.

Protiv ovog rješenja žalbu je blagovremeno izjavio izvršenik a kojom isto pobija u cijelosti s prijedlogom drugostepenom sudu da navedeno rješenje ukine i predmetni prijedlog za izvršenje odbije iz razloga pravičnosti i slabog imovnog stanja u kojem se nalazi. U obrazloženju žalbe se osporava pravilnost i zakonitost tako donesene odluke te ukazuje na činjenicu da se žalitelj nalazi na izdržavanju kazne u Kazneno-popravnom zavodu Zenica pa zbog svega naprijed navedenog predlaže donošenje odluke kao u uvodu ove žalbe.

Nakon što je ispitao osporene odluke u granicama navoda iz žalbi i po službenoj dužnosti u smislu odredbe člana 221. Zakona o parničnom, a u vezi sa članom 21. stav 1. Zakona o izvršnom postupku ("Službene novine Federacije BiH", broj 32/03, 52/03, 33/06, 39/06, 39/09, 35/12 i 46/16), ovaj sud zaključio je slijedeće:

Iz predmetnog stanja spisa proizilazi da je prvostepeni sud postupajući po dostavljenoj pravosnažnoj i izvršnoj presudi Općinskog suda u Kiseljaku broj 49 0 K 040230 17 K od 23.11.2017. godine našao da su ispunjeni uslovi da se pokrene izvršni postupak po službenoj dužnosti a sve u skladu sa članom 3. stav 1. i 2. Zakona o izvršnom postupku.

Na osnovu naprijed citirane pravosnažne i izvršne presude radi naplate troškova paušala u iznosu od 100,00 KM te naplate troškova izvršnog postupka u iznosu od 20,00 KM prvostepeni sud je svojim rješenjem broj 49 0 I 051385 19 I od 07.11.2019. godine odredio izvršenje zapljenom, procjenom i prodajom pokretni stvari izvršenika te prenosom sredstava dobijenim prodajom i to radi namirenja troškova paušala u naznačenom iznosu, kao i troškova izvršnog postupka.

Kako izvršenje na pokretnim stvarima nije uspjelo, sud je utvrdio da izvršenik ostvaruje mjesečnu naknadu u iznosu od 120,00 KM u Kazneno-popravnom zavodu Zenica gdje izdržava kaznu zatvora i donio rješenje o promjeni predmeta izvršenja određujući izvršenje na mjesečnoj naknadi.

Protiv ovog rješenja izvršenik je blagovremeno uložio prigovor u kojem ističe da mjesečna naknada predstavlja vid resocijalizacije u kojoj je aktivan te da to nisu stalna mjesečna primanja pa je predložio da se oslobodi plaćanja jer se nalazi u zatvoru i slabog je imovnog stanja.

Odlučujući o prigovoru izvršenika prvostepeni sud nalazi da je isti neosnovan obzirom da je prijedlog za izvršenje u konkretnoj pravnoj stvari podnesen na temelju izvršne isprave koja je postala pravomoćna dana 05.04.2018. godine te kako je istom određena obaveza izvršenika da plati paušal u visini od 100,00 KM, to iznijete činjenice u pogledu oslobađanja plaćanja ovako utvrđene obaveze po ocjeni prvostepenog suda ne predstavljaju razloge za sprečavanje izvršenja, a niti je sud u izvršnom postupku ovlašten preispitivati odluke sudova donesenih u drugom postupku.

Članom 138. Zakona o izvršnom postupku Federacije BiH propisano je izvršenje na plaći, nadoknadi umjesto plaće, nadoknadi za skraćeno radno vrijeme i nadoknadi zbog umanjenja plaće i penzije, primanja prema propisima o invalidskom osiguranju, primanja po osnovu socijalne pomoći, primanje po osnovu stipendije i pomoći učenicima i studentima i nadoknade za rad osuđenika može se provesti do iznosa od 1/2. Ograničenje izvršenja na novčanim potraživanjima izvršenika iz stava 1. ovog člana primjenjuje se samo ako potraživanje ne prelaze 1.000,00 KM mjesečno na dijelu potraživanja koji prelazi 1.000,00 KM mjesečno, izvršenje se može sprovesti do iznosa od 2/3 potraživanja.

Stoga po nalaženju suda okolnosti koje izvršenik ističe u vezi primanja koja ostvaruje u zatvoru nisu činjenice koje sprečavaju izvršenje u predmetnoj izvršnoj stvari jer je članom 138. citiranog zakona propisano da se izvršenje sprovodi i na nadoknadi za rad osuđenika, kao i ostalim pobrojanim primanjima, pa kako izvršenik u prigovoru nije istakao niti jedan drugi razlog za prigovor iz člana 47. Zakona o izvršnom postupku koji bi kao takvi mogli utjecati na donošenje drugačije odluke, to je prvostepeni sud shodno odredbi člana 49. Zakona o izvršnom postupku donio rješenje kojim je odbio prigovor izvršenika kao neosnovan.

Prednja odluka prvostepenog suda je pravilna i zakonita

Naime, kako se u konkretnom slučaju radi o promjeni predmeta i sredstva izvršenja koje nije ograničeno na nadoknadi koju izvršenik prima kao osuđenik, to pravilno prvostepeni sud zaključuje da u smislu odredbe člana 138. Zakona o izvršnom postupku, a u vezi sa članom 47. ovog zakona ne postoje razlozi zbog kojih bi se ograničilo predmetno izvršenje odnosno kako ne postoji razlog koji bi sprečavao provođenje predmetnog izvršenja, donio pravilnu odluku kojom je odbio prigovor izvršenika kao neosnovan. Nadalje, pravilno prvostepeni sud obrazlaže da navodi izvršenika koji se odnose na socijalno-ekonomske prilike u kojima se isti nalazi nije zakonski razlog za oslobađanje

od predmetne obaveze pa kako izvršni sud i nema zakonskog ovlaštenja da donosi izmjene i promjene na izvršnoj ispravi koja je osnov izvršnog postupka, to se neosnovano žalbom žalitelja ukazuje na povrede Zakona o izvršnom postupku.

Dakle, suprotno navodima žalitelja, prvostepeni sud je pravilno postupio kada je donio osporeno rješenje pri čemu su dati potpuni i jasni razlozi koje prihvata kao valjane i ovaj sud.

Radi navedenog valjalo je žalbu žalitelja odbiti i potvrditi prvostepenu odluku shodno članu 235. stav 1. tačka 2. Zakona o parničnom postupku.

Predsjednik vijeća

Davor Kelava